

2
R E G V L A E

ALIQVOT
SOCIETATIS
I E S V.

B V R G I S.
Apud Philippum Iuntam.

1 5 8 3.
Cum facultate Superiorum.

REGVLA
STATVTA
V
REGVLA
STATVTA
V

Regulæ Sacerdotum.

Regulæ Concionatorum.

Regulæ eorum, qui in missionibus ver-
santur.

REGVLÆ SACERDOTVM.

1

*V*a de disciplina religiosa in
Regulis, & instituto nostro
seruanda omnibus proposita
sunt, ea Sacerdotes, pro ra-
tione sui gradus, sibi præcipuè
dicta existiment, & obser-

uent.

2 Diuinum Officium nitantur attentè, deuotè,
& opportuno tempore recitare.

3 Ita viuere studeant, vt quotidie meritò cele-
brare possint: ad idq; conducet (quanuis ex* Con-
stitutione octauo, vt minimùm, quoq; die confite-
ri teneantur) sæpius in hebdomada confiteri.

* In Ex. c. 4.

§. 2.

P. 4. c. 3. §. 2.

4 Ceremonias Missæ ex vsu Romano accura-
tè vnusquisq; obseruet: in eaq; celebranda, pronū-
ciationem, & quicunque aliam exteriorē actio-
nem ita moderetur, vt non minùs aliorum adifi-
cationi, quàm propriæ deuotioni seruiat: et ideo
semihoram in faciendo Sacro nec multùm exce-
dat, neq; ita brevis sit, vt illam non expleat.

5 Qui in summo Altari Sacra facturi sunt, si
mul atq; campanæ se vocātis pulsus audierint,

vel admoniti fuerint, ad vestes sacerdotales induendâs se conferant, ut in tempore exire ex sacristia possint.

P. 4. c. 8. §. 6.
8. 1. F & cā.
2. cōgr. 1. &
cā 20. cōg. 2.

6 Salutare tradendæ doctrinæ Christianæ ministerium pueris, ac rudibus, quod à sui origine nostra Societas tanto affectu complexa est, pari omnes studio promouere curent.

P. 4. c. 8. §. 5.
8. 1. 7. c. 4. §.
3 & lit. F.

7 Intelligent sibi ratione peculiari incumbere, ut exercitiorum spiritualium, quæ tantopere ad Dei obsequium conferre cernuntur, vsum valde familiarem habeant: quò & alios ad ea suscipienda adducere, & in eo tam vili armorum spiritualium genere tractando dexteritatem habere possint.

P. 7. c. 4. §. 3.

8 Omnes ij, quibus ex obedientia confessiones audiendi sanctum munus committitur, multum ad id affici studeant, & tanquam nostri instituti valde proprium magni faciant.

P. 7. c. 4. §. 5.

9 Nemo ad confessiones audiendas accedat, nisi à Superiore deputatus, et qui simul intelligat, quam facultatem ad hoc munus ab eo habeat.

P. 4. c. 8. §. 4.
c. 1. t. D.

P. 8. c. 1. §. 3.
& p. 10. §. 9.

10 Modum, ea Sacramenta ministrandi, quæ Sacerdotes nostræ Societatis tractare possunt, perspectum omnes habeant, in eoq; uniformes sint, quantum regionum varietas patietur: formam tamen, & rationem absolendi ab excom-
muni-

municatione, & aliis censuris, & peccatis, eandem omnes sequantur: attendantq; ne, ex modo vrendi facultatibus Societatis, Ordinarij, & Parochi iurè offendi possint.

11 In casibus conscientie, iisq; præsertim, qui ad censuras, casus reservatos, & restitutiones pertinent, sese diligenter exerceant: earumq; rerum compendia, & breuem interrogandi methodum, ac contra singulorum peccatorum species exempla, & dicta Sanctorum, atq; alia salutaria remedia comparare studeant.

P. 4. c. 8. li. D

12 Confessarij inter se ipsos, & in modo procedendi cum pœnitentibus conformes esse curent: & quantum restulerit, ita aliorum Confessariorum existimatione unusquisq; cōsulat, ut omnes intelligant, mutuo charitatis, & vniiformis doctrinæ vinculo Societatis Confessarios in Christo esse colligatos.

P. 3. c. 1. §. 18.
& p. 8. c. 1. §. 8
& par. 10. §. 9

13 Vocati ad ecclesiam, ad confessiones audiendas, statim cum animi alacritate eò se conferant: & quo maior pœnitetium multitudo futura est, eò magis tempestivè ab aliis occupationibus se expediant.

14 In templo confessiones, dum concio fit, vel sacra lectio, nemo audiat.

15 Confessarij ita audiant pœnitentes, ut mu-

euum aspectum fugiant: sic enim attentius, & liberius audient: quod si locus non erit eiusmodi, ut tabula Confessarium à confitente diuidat, manus interposita inter faciem propriam, & confitentem, qui ad latus esse debet, id præstabit.

16 In audiendis confessionibus, fœminarum præsertim, seueros potius se, quàm familiares exhibeant: in vniuersum tamen paterna quedam, & spiritualis grauitas in eis eluceat.

17 Eos, qui crebrius confitentur, maximè fœminas, breuiter expediant, nec de rebus ad confessionem non pertinentibus in confessione loquantur. extra confessionem verò, si oportebit eas alloqui, longum sermonem ne misceant, & oculos modeste demissos habeant.

18 Quando quis à Superiore mittetur ad confessiones fœminarum audiendas, vel alia de causa eas adierit, *socius, quē Superior ipsi designabit, quandiu cū fœminis Sacerdos loquetur, eo in loco erit, vnde videre eos, sed non, quæ secreta esse oportet, audire possit, quātum loci dispositio patietur: quod si non pateretur, curet omnino Sacerdos, ne ostium sit clausum, nec locus obscurus.

P. 3. c. 1. §. 3.

P. 6. c. 3. §. 5.

19 Particularem personarum, præsertim fœminarum, curam nemo suscipiat: & quanuis Cōfessarius pro suo munere in vita spirituali pœni-

tentem instituat, nullius tamen obedientiam admittat.

20 Si quis vni confiteri solius, ab eodē aliū Confessarium adeundi facultatem petierit, vel ea non petita adierit, id sibi gratum esse Confessarius benignè ostendat.

21 Ut sanitatis etiam ratio ad Dei gloriā habeatur, confessiones manē ad horam vsque prandij tantum audiant: ita, ut cum signum primæ mensæ audietur, studeant se ita accommodare, ut ad secundam accedant: nisi fortē pœnitentiæ necessitas aliud exigat.

22 Nemini aut petere, aut accipere quidquam liceat, siue ab iis, quorum confessiones audiuerit, siue ab aliis, quod vel in pauperes distribuatur, vel alteri satisfactionis nomine restituatur: nisi Superior, cum opus esset, secus faciendum iudicaret.

23 Et si vota ad perfectionis statum pertinentia, ut sancta laudari debent, & circa ea Confessarij consilium (sed magna cum consideratione) dare possint: quia tamen non humanam, sed diuinam vocationem requirunt, nemo ad ea emitenda quenquam inducat: verum ad orationem tales hortetur, ut à Deo adiuti, vocationem suam melius intelligant, & exequantur.

24 Si quos viderint ad Religionem propensos, nō facile ad vnam potius, quam ad aliā, ad hoc, quā ad illud Monasterium inuitent: sed liberā illis suam electionem relinquunt: poterunt tamen petentibus consilium eas Religiones, vel Monasteria proponere, quæ illis magis commoda in Domino iudicauerint.

25 Nullus eis, quorum audit confessiones, certum vestimenti genus, hūc, aut illum habitum, vel colorem præscribat: tametsi omnes ad honestum, & suo statui conuenientem vestitum horitari possint.

26 Vt pium est, ad frequenter communicandum fideles exhortari: ita quos ad id propensos viderint, admonere debent, ne crebrius, quā octauo quoq; die accedant: præsertim si matrimonio sint coniuncti.

27 Admoneant eos, qui sibi confitentur, à Dominica Palmiarum ad Dominicam in Albis inclusiuè, eotempore (nisi aliud consuetudo loci postulauerit) debere semel in sua Parochia communicare, exceptis peregrinis, & iis, qui facultatem haberent, & reliquis, quos ius excipit.

28 Qui vocantur ad inuandos eos, qui morti vicini sunt, ea in promptu habeant, quæ eo tempore,

Par. 7. ca. 4.
lit. D.

Pa. 4. c. 8 §. 7.
& lit. G.

pore in quo tantum est momenti, vñ esse possint: tandiuq; illis adsint, quandiu sola necessitas postulabit: ceterum, etsi, cum opus est, aegrotos ad condenda testamenta hortari conueniat, iis tamen conficiendis non assistant.

A 5 REGV-

REGVLÆ CONCIONATORVM.

I

Egulæ, quæ Sacerdotibus præpositæ sunt, eas sibi Cōcionatores in primis commendatas existiment: nec minore cura, quàm ceteri obseruent.

Par. 10. §. 2.

2 *Memores sint vocatos se esse ad reduendas animas suo creatori: quod, cùm sit opus omnium difficillimum, summo studio media illa adhibeant, quæ instrumentum cum Deo coniungunt: eiusmodi sunt solidæ virtutes, ac præcipuè charitas, pura intentio diuini seruitij, familiaritas cū Deo in spiritualibus deuotionis exercitijs, & zelus syncerus animarum ad gloriam diuinæ maiestatis.*

Par. 7. ca. 4.
§. 2.

3 *Enitantur cum Dei gratia esse cæteris exemplo: vt non minùs vita, quàm doctrina, ad omnē virtutem proximos alliciant.*

Pa. 4. c. 8. lit.
B. & F.

4 *Lectiōi sacræ Scripturæ, ac Patrum præcipuè incumbant: conferet etiam peculiari studio vidisse Euāgelia toto anno currentia, & in eis ea, quæ vsui esse possunt, adnotasse, itemque compendiū fecisse explicationis rerū ad fidem,*

&

Et Christianam vitam necessariorum: atque in communes locos redegisſe omnia, quæ ad virtutum commendationem, Et peccatorum detestationem pertinent.

5 Conferet vidiffe præceptiones, ſi quas de modo concionandi illi tradunt, quibene hoc munus obierunt: bonos audiſſe Prædicatores, Et in concionibus domi, vel in aliis locis minùs frequentibus ſe exercuiſſe.

P. 4. c. 8. lit. C

6 Optare debent, vt admoneantur, ſi quid in concione corrigendum videbitur iis, qui à Superiore ad id deputati fuerint, Et humili, Et grato animo id accipere.

P. 4. c. 8. lit. C

7 Ita operam ſuam in celebrioribus concionibus libenter impendant, * vt non minùs ſe ad docendos pueros, Et alios rudes inſtruendos, faciles, Et paratos exhibeant.

In 1. Bulla noſtri inſtituti, & p. 5. c. 3. lit. B. & p. 7. c. 4. §. 7.

8 Si quando occasio tulerit, vt alius eodem tempore concionari velit, quantum in ipsis erit libenter cedant.

9 Ea populo proponant, quæ ad captum, et vtilitatem auditorum erunt accomodata: iisq̃ue inſiſtant, quæ ad Christianam inſtitutionem atque ad extirpanda vitia, Et virtutes inferendas valent: Et à rerum ſubtilium curioſa tractatione ſe abſtineant.

P. 4. c. 8. §. 3. lit. B.

In ultimis re
gulis libri
Exerci. reg. 2

IO Commendare debent Confessionis, & Eu-
charistiæ frequentem vsum, in bonis operibus
profectum, & perseverantiam, Ecclesiasticarum
ceremoniarum observationem, & cætera, quæ
ad cultum diuinum pertinet, eamq; obedientiã,
quæ Principibus, & Prælati, qui Dei in terris vi-
ces gerunt, exhibenda est.

Ibidẽ reg. 7.

II Cõmendabunt etiam peculiari ratione pœ-
nitentiæ, & misericordiæ opera, *sanctarum pre-
cum, * & aliarum piarum deuotionum exerci-
tia, vtilium librorum lectiõem, & bonam filio-
rum educationem.

*Ibidẽ reg. 3.

*Ibidẽ reg. 6.

Ibidẽ reg. 10.

12 Cũ experientia doceat, & sanctæ memo-
riæ Pater Ignatius scriptum reliquerit, nihil vti-
litatis percipi ex iis concionibus, in quibus Prin-
cipes, & Magistratus reipub. Prælati, & alij Ec-
clesiastici in particulari reprehenduntur, Con-
cionatores nostri ab huiusmodi reprehensionibus
abstineant.

13 Caueant ne Religiosos aliorum ordinum, quos
reuereri, & obseruare debent, etiã tacitè videan-
tur reprehendere: * & quanuis nostros ad maio-
res in virtute progressus excitare possint, præser-
tim in domesticis exhortationibus, reprehensio-
nem tamen alicuius particularis, vel ipsius Socie-
tatis ne attingant.

*P. 3. c. 1. lit. S

14 Ne rumoribus populi moueantur, vt noua, & parum confirmata in publicum afferant: & multò minùs ea populo proponant, quæ alioqui dubia, & incerta sunt.

15 Curent, vt rationem, & modum, qui in obseruare debent in rebus populo denunciandis, et certis pauperibus, aliisq; pijs operibus commendandis, à Superiore accipiant.

16 Caueant omnino: ne facetiis, aut inutilium rerum narratione concionem conieptibilem faciant, iisue auditores ad risum moueant, vel contrà, vt ad fletum excitent, spectanda aliqua populo proponant, à communi in Societate concionandi consuetudine aliena: nisi in aliquo particulari casu ad communem adificationem pertinere Superior, pro ratione loci, iudicaret.

17 Ea, quæ dicturi sunt, diligenti præmeditatione, & peculiari ad Deum recursu (quatenus per tempus licebit) paranda erunt.

18. Caueant arrogantiam, & ostentationem in concione, humilitatemq; cui ex intimo cordis affectu studere debent, in omni actione præseferant. Quòd si aliquid pro se, aut Societate cogantur respondere, ea modestia satisfaciant, vt causam Christi, non suam agere videantur.

19 Modus concionandi, qui à scholastico di-

P. 4. c. 3. §. 3.

uersus esse debet ita, sit ad docendum comparatus, ut ad animorum motum præcipuè dirigatur: cumq; quæstio aliqua earum, quæ ad fidem, aut mores pertinent, modo aliquo tractanda erit, nõ ita exactè proponantur argumenta, quibus contraria pars confirmatur, (nisi auditorium id postulet) ut simpliciores ipso proponendi modo offendi possint: sed eo pacto res exponatur, ut illi ex data explicatione solutionem eorum, quæ sibi in mentem venerint, aut ab aliis audierint, facile colligant.

20 Ne sint affectati, aut verborum lenocinia sectentur, nec studio politioris sermonis eos libros habeant familiares, ex quorum lectione detrimetum in spiritu accipiant, & seculare aliquid redoleant.

21 In laudibus, & reprehensionibus à nimis exaggerationibus, & ab omni specie adulationis abstineant.

22 Gestus corporis sit modestus, & in quo grauitas quædã religiosa præcipuè eluceat: vocemq; accommodent ad res, quas tractabunt: proinde eam, ubi non est opus, ne præter modum extollat, aut deprimant.

23 In concionibus, & lectionibus templi, spatium horæ ne excedant.

REGVLAE EORVM QVI IN MISSIONIBVS VERSANTVR.

I

VM scopus, ad quem tendit Societas, sit, varias mūdi partes, ex obedientia Summi Pontificis, vel Superioris Societatis peragrādo, verbum Dei prædicare,

In Declarat.
proc. 4 par.
lit. A. & par.
6. c. 3 §. 9.

confessiones audire, & reliquis quibuscunq; poterit mediis vti ad animas, diuina aspirante gratia, iuuandas: quicunque in huiusmodi missionibus versantur, sibi persuadeant, rem maximi pōderis in Societate sibi commissam esse: atque ita se comparare studeant, vt apta Dei instrumenta ad rem tantam esse possint.

2 *Quia vocationis nostræ est, vitam agere in quauis mundi plaga, vbi maius Dei obsequium, & animarum auxilium speratur: vnusquisque paratus esse debet, vt in ea vineæ Christi parte, atq; opere se exerceat, quod ipsi commissum fuerit siue per varia loca discurrendo, siue in quibusdam continenter residendo.*

Par. 3. c. 3 lit.
G. & p. 7. c. 1.
§. 1 & c. 4. §. 2

3 *Vnusquisq; plenam in his, ac liberam sui dispositi-*

Par. 7. ca. 2.
§. 1.

posi-

* Ibidem.
lit K.

positionem Superiori, qui cum Christi loco dirigit, relinquat: * poterit tamen motus animi, aut cogitationes, quæ in contrarium occurrunt, illi proponere, subiiciendo suum sentire, & velle ei, quod ipse in Domino iudicauerit.

Par. 7. c. 3. §. 5

4 Ei, qui mittendus erit plurimum conueniet, ut intelligat à Superioribus scopum suæ missionis, & effectum, cuius gratia mittitur: id quod in scriptis, si fieri potest, habere curabit.

Part. 7. c. 2.
lit. G.

5 Cum oppidatim missi fuerint ad fructificandum in agro Dñi dabunt operam, quoad fieri poterit, ut more pauperum Euangelium prædicent: * proinde & pedites, velin toto, velin parte iter facient, si eos Superiori id præstare posse iudicauerit: & ex elemosynis, vel oblatiis, vel cum edificatione emendicatis viuent: nisi alia ipsis à Superiore sustentationis ratio sit constituta.

* Can. 12.
Congr. 3.

6 Si nullum eis à Superiore designatum fuerit hospitium, intelligant sibi ad aliquod hospitale, tanquam ad hospitium pauperum esse diuertendum (si tamen honestum id sit, atque ad exercenda ex eo ministeria Societatis accommodatum) alioqui cõuenientius erit, ut in domum p̃ij alicuius, & exemplaris Ecclesiastici, aliũmve eiusmodi locum se recipiant, in quo cum edificatione manere possint.

7 Cum ingressi fuerint loca ea, in quibus Ordinarij resident, eos quàm primùm adeant, suamq; operam illis summißè offerant, & facultatē ad exercenda Societatis ministeria modestè, ac religiose petant: * eosq; omnes tam ecclesiasticos, ^{* Par 10. §. 11. & lit. B.} præcipuè parochos, quàm seculares, quorum auctoritate, aut fauore opus habent, beneuolos sibi facere studeant.

8 Cum eò peruenerint, vbi diutius immorari debent, prudenter, ac maturè operam dabunt, vt notitiam habeant probatorum virorum, & pietate, ac rebus agendis insigniorum, quorum informatione, vel auxilio iuuari possint ad ministeria Societatis maiore cum fructu animarum exercenda.

9 Qui in missione superior erit, initio suscipiendorum operum, vel quādo maior subsidij necessitas cernitur, (quòd res magni momenti sint, vel difficultates graues incidant) applicabit, curabitq;, applicari Missas, & orationes, vt omnia cedant ad maiorem Dei gloriam, & proximorum vtilitatem. ^{Pa. 7. c. 1 lit. M. & c. 4 §. 3.}

10 Si iis, qui mittuntur, nō fuerit iniunctum, vt medio aliquo vtantur limitato, quale esset, vel legere, vel prædicare, & cæt. in iis tantum se exercebunt, quibus Societas vti solet, iuxta Cōstitutionem.

* Ibidem
lit. A.

tutiones: * conferre tamen illa cum eo Superiore, qui eis propior fuerit, semper erit securius.

Part. 4. c. 3. &
P. 7. c. 4.

11 Media spiritualia, quibus, iuxta institutum Societatis, & beneplacitum Superioris vi poterunt, ferè sunt ministerium verbi Dei in prædicationibus, sacris lectionibus, priuatique exhortationibus, & colloquiis, Sacramentorum Cõfessionis & Eucharistia administratio, Exercitiorum spiritualium traditio, dissidentium reconciliatio, casuum conscientie ad Ecclesiasticos, eorumq; officij magis priuata explicatio, & Christiana doctrina ad pueros, ac alios rudes publica declaratio.

Pa. 7. c. 4. 1. 5.

12 Corporalibus etiam pietatis operibus, quantum spiritualia permittent, & vires patientur, incumbere poterunt: ut infirmos, præcipuè in xenodochiis, per se, vel per alios iuuando, et pauperes, ac in custodiis detentos, quatenus licebit, eodem modo subleuando.

13 Etsi certus ordo in nostris ministeriis exercendis præscribi nõ potest: plerunq; tamè vtilius erit, & securius ab humilioribus inchoare, ut à doctrina Christiana pueris explicanda, ab agrotis hospitaliũ inuisendis, eorumq; , & aliorum magis indigentium confessionibus audiendis.

14 Quanquam humana media nõ solum sper-

nen-

nenda non sunt, sed etiam, cùm opus est, prudenter, & religiosè adhibenda: diuinis tamen, & nostris instituti magis propriis præcipuè vtendum est, in eisq; magis fidendum, orandusq; Deus, vt iis omnibus det eam efficaciam, quæ sit proposito fini consequendo necessaria.

15 Iuxta eam charitatis regulam, qua se Apostolus omnia omnibus faciebat, vt omnes lucrificeret: expediet nonnunquam, vt ingenio eorum, cum quibus agent, initio se attemperent, (quatenus ratio, & virtus ferent) ita tamen, vt meminerint ad id tandem eos cum Dei gratia perducere, quod illis in Domino magis conferre iudicabunt.

16 Eam animi magnitudinem, & æqualitatē retinere studeant, vt & prosperis successibus, & aduersis superiores sint: quò nullo euentu fracti, nec religiosæ modestiæ, nec sanctæ libertatis, nec bonæ de se cōceptæ existimationis, quæ ad fructum colligendum necessaria est, quicquā amittant.

17 Si quos erga se, aut Societatem malè affectos esse intellexerint (præsertim non vulgaris autoritatis homines) aut qui nostra ministeria impedian, nō solum pro eis orabūt, sed etiā conuenientem aliquam rationem inibunt, vt eos amicos,

P. 10. lit. B.

cos, aut saltem non aduersarios faciant: ad quam rem non parum conferet, si data occasione instituti nostri rationem illis exponant, nullumq; officij genus prætermittant, quo illos, cum opportunum fuerit, sincere, ac religiosè demereri, & conciliare possint.

P. 4. c. 11. §. 3. 18 Si quando prælatum aliquem in visitanda diœcesi comitabuntur, nihil se in negotiis ad visitationem spectantibus, aliis uè id genus ad iurisdictionem pertinentibus immisceant: sed iis tantum ministeriis attendant, quæ sunt nostri instituti propria.

19 Quauis optare debeant, ut in sua quisque uocatione proficiat, æquumq; est, ut pro suo munere ad eam rem omnes hortentur: nullam tamè reformandi Cleri,* aut Monialiũ, aliorum uè Religiosorũ curæ partem admittant: sic enim fiet, ut & munus suũ sine impedimẽto exequi, & populum ad uberiorem fructum ex visitatione percipiendum sine offensione disponere possint.

P. 7. c. 1. §. 7. 20 Cum præter id, quod eis fuerit peculiari ratione iniunctum, res aliqua diuini seruitij se obtulerit, in qua possint sine detrimẽto suæ missionis suam operam ponere, opportunitatè, quam Deus ad eam dederit, quantum in eodem conuenire indicabunt, è manibus elabi non sinent.

21 Si in locis designatis diutius residendum erit, locumq; dederint præcipua negocia (qua nunquam propter alias occasiones, licet bonas, dini-
ni obsequij posthabebunt) excursions aliquas fa-
cere, si eas cum fructu fore iudicabunt, non erit
inconueniens.

22 Sine facultate Superioris nulli Confrater-
nitati, Congregationiue statuta condent, seu ve-
tus illa sit, seu noua instituenda videatur. De no-
ua autem instituenda, & quæ nullibi sit in vsu,
non prius agent, quàm Superiorem consulant.

23 Quæ Deo autore perficient, ea quantum li-
cebit, ita constituent, vt stabilia sint, & diu dura
re possint: quod facilius obtinebunt, si res conue-
nienti ordine disponant, earumq; bonũ progres-
sum iis commendent, quorum exemplo, autorita-
te, studio, & diligentia, facile conseruari, & pro-
moueri possint.

24 Scribent ad eum, quem designauerit ille, à Cā. 28. Cōg. 2
quo missi sunt, singulis hebdomadis, vel quoties
ipsis fuerit constitutum: & quantum fieri po-
test, totius successus eum certiore reddant, quæ-
admodum personæ, & negotia exegerint, vt con-
silio, & aliis auxiliis iuari possint.

25 Cum propter nullas occupationes intermit-
tendum sit propriæ perfectionis studium, dili-
gen-

P. 7. c. 1. §. 7.

P. 7. c. 2. §. 2.

P. 3. c. 1. §. 10.

genter animaduertant, ne prætextu procurandæ aliorum salutis, propriæ perfectionis obliuiscantur, ipsamq; propriam salutem ea ratione in dis-crimen adducant: sed sæpe illud Domini mente reuoluant: Quid prodest homini, si vniuersum mundum lucretur, animæ verò suæ detrimentū patiatur? sibiq; illud D. Pauli vnusquisq; dictum existimet. Attende tibi, & doctrinæ, insta in il-lis: hoc enim faciens, & teipsum saluum facies, & eos, qui te audiunt.

26 Hæc ob rē caueant, ne cōsuetæ in Collegiis, ac Domibus orādi, et examinandæ cōscientiæ e-xercitia imminuāt: nisi si quando necessitas, aut in euentu aliquo charitas aliud faciendū postula-ret. Conuersationē cum secularibus nimiam non habeant, aut incautam, aut quæ secularē sapiat: *sed in omnibus se integritatis, et grauitatis exē-plum præbeant. Atq; in summa Regularum So-cietatis, siue earū, quæ omnibus cōmunes sunt, si ne, quæ ipsorum officij propriæ, quantum locus patitur, obseruationem non prætermittant.

*P. 7. c. 4. §. 2.

P. 7. c. 2. §. 2.

27 Præter hæc, si pro ratione diuersarū regio-num, & missionum qualitate, alia quædam à Su-perioribus constituenda videbuntur: ea in pecu-liaribus instructionibus addita, pari diligētia ob-seruanda erunt.

